

בלק - קצ"ח ע"א

ג' שנים-ש"ב: שצט
כג אלול

צדקה כי קרוּבה ישועתי וגוי. כמה חביבים ישראל לפני הקדוש ברוך הוא, שאף על גב שחטאנו לפניו וחוטאים לפניו בכל פעם ופעם, הוא עושה לישראל זدونות כשוגנות. וכן אמר رب המנוח סבא, שלשה שערין דין מקנו (חמיים) בסדרי המשנה: אחד - ראשון בארכעה אבות נזיקין, שור וכו. שני - טלית שגמץאה. שלישי - שפתים וסוד אברה. מה הטעם? אלא הקדוש ברוך הוא בכל זמן עושה לישראל זدونות כשלגנות, ואלו שפדרו משניות כשוגנות. על כל שפדרו משלימות של שלוש בנות - דרך הפתוח נקטו, שבחות (שמותכם) על כל דבר פשע, וזהו פשע שלא בזדון, על ומהו? על שור, על חמוץ, על שעה - זה בבא קמא, שפאן הוא באותם דברים. על שלמה - זו בבא מציעא. על כל אברה - זו בבא שלישית.

שדרך הפתוח לקח. שפשמיגען לבא מציעא, היה אומר: ראשית שלקחו בטלית זו למה? כיון שנמא פסוק, אמר: וידאי זו הלהקה למשה מפיini, ובארוי כל דברי חכמים.

בזה אמר ה'. מה שונא בכל מקום של נבאים שפתחם בה אמר ה', ובמשה לא כתוב כך? אלא משה שגבאותו היה מתוך אספקלריה הפארה שלמעלה, לא כתוב בו כה. אבל שאר הנבאים שהיו מתנבאים מתוך אספקלריה שלא מאירה, התנبوו מתוך כה. (לראות שהכל והוא אחד ללא פרזה, ש愧 על

גב שאמרו וכו', לא אמרו אלא מתוך בה). ועתה לכה נא אמרה לי את העם הזה וגוי. ועתה, רבבי אלעזר אמר, אמר אותו רישע, ודאי השעה עומדת לי לעשות מה שני רוץה. ראה, ולא ראה יפה. ראה

ישועתי וגוי. כמה חביבין ישראלי קמי קדשא בריך הוא, דאך על גב דאינון חאבי קמייה, וחייב קמייה בכל זמנה וזמןא, איהו עbid לון לישראל, זدونות כשוגנות.

יהבי אמר רב המנוח סבא, תלת בבי דינין, פקינו (ס"א רבנן) בסדרי מתניתא. חדא, קדמיתא, בארכע אבות נזיקין השור וכו'. תניניא, טלית דאשתח. תליתא, שותפין ורزا דאבדקה. מאי טעם. אלא, קדשא בריך הוא בכל זמנה, עbid לון לישראל זدونות כשלגנות. ואינון דסדרו מתניתין דתלתא בכוי, הבי סדרו, ארוח דקרא נקטו, דכתיב, (שםות כב) על כל דבר פשע, והאי פשע איהו דלאו בזדון, ימאן איהו. על שור, על חמוץ, על שעה, דא בבא קמא, דהכא הוא באינון מלין. על שלמה, דא בבא מציעא, על כל אברה, דא בבא תליתא.

דארח קרא נקטו. דבר מטה לבא מציעא, הוה אמר, שירותא דקא נקטו בטלית דא, אמא. כיון דאשתח קרא, אמר, ודי דא הלהקה למשה מפיini, ובארוי כל מלין דרבנן.

בזה אמר יי', מאי שנא בכל דוכתא דنبيאי, דכתיב כה אמר יי', ובמשה לא כתיב הבי. אלא, משה דרות נביותיה מגו אספקלריה דנחרא דלעילא, לא כתיב ביה כה. אבל שאר נבאים, דהוו מנכאין מגו אספקלריה דלא נהרא, נביאו מגו כה. (נ"א לאחווה דבלא איהו חד בלא פירורא דאך על גב דאמרו וכו', לא אמרו אלא מעו ב"ה).

יעשה לכה נא אמרה לי את העם הזה וגוי. (במדבר כב) ועתה, רבבי אלעזר אמר, אמר ההוא רישע, ודאי שעטה קיימא לי למצבד מה דאנא בעי. חמא, ולא חמאיות. חמא במא אלפין